

ఓం సమర్థ సద్గురు శ్రీ సాయినాథాయ నమః

శ్రీ సాయి లీలామృతము

అధ్యాయము - 16

ఎందరు భక్తుల్లో అన్ని రూపాలు

ఎక్కడెక్కడ ఎందరు భక్తులున్నా, అవసరమైనప్పుడు వివిధ రూపాలలో వారికి దర్శనమిచ్చి అనుగ్రహించారు బాబా. విశ్వమంతా తమ మనోరూపంగాగల ఆ సద్గురువుకు అదొక లెక్కలోనిది గాదు. ఒకప్పుడు బాండ్రాలో శ్రీమతి పురందరేకు కలరా వచ్చింది. వైద్యులుగూడ ఆశలేదన్నారు. అప్పుడు వారింటి ఎదుట దత్తమందిరం ప్రక్కన నిలబడి సాయి దర్శనమిచ్చారు. పురందరేకు ఊదీయిచ్చి, తీర్థంతో కలిపి ఆమెకివ్వమన్నారు. అలా చేయగానే ఆమె త్వరలో కోలుకున్నది.

ఒకసారి మహాలాపతి పల్లకీలో ఖండోబా విగ్రహం పట్టుకొని ఆ దేవునికి ముఖ్యస్థానమైన జజూరీలో జరిగే ఉత్సవానికి తీసుకెళ్ళాడు. ఆ సమయంలో అక్కడ కలరా వ్యాపించిందని తెలిసి అతడు దిగులుగా పల్లకీనానుకొని నిలుచుండగా, తనవెనుక యెవరో వున్నట్లుతోచి తిరిగిచూస్తే, అక్కడ సాయి స్పష్టంగా దర్శనమిచ్చి అదృశ్యమయ్యారు. ఆయన తనతో వున్నారని గుర్తించిన మహాలాపతి సాటివారికి ధైర్యం చెప్పి, 4 రోజులూ ఉత్సవంలో పాల్గొన్నాడు. తర్వాత అందరూ శిరిడీ చేరగానే సాయి, “యాత్ర బాగా జరిగింది కదూ! నీవు పల్లకీనానుకొని నిల్చున్నప్పుడు నేనక్కడకొచ్చాను” అన్నారు.

శ్రీమతి చంద్రబాయిబోర్కర్ 1908లో చాతుర్మాస్యానికి కోపర్గాంలో వున్నది. ఒకరోజు ఆమెవద్దకొక ఫకీరోచ్చి రొట్టెలు, ఉల్లిపచ్చడి కోరారు. చాతుర్మాస్యంలో తాను ఉల్లి వాడనని ఆమె చెప్పగానే ఆ ఫకీరు వెళ్ళిపోయారు. బాబా ఉల్లి తింటారు గనుక ఆ ఫకీరు వారేనని ఆమెకు స్ఫురించింది. తర్వాత ఆమె శిరిడీ వెళ్ళినపుడు, “నాకు రొట్టెలు, ఉల్లి పచ్చడి యివ్వలేదుగదా, ఎందుకొచ్చావు?” అన్నారు బాబా. ఆమె అవి సమర్పించడానికే వచ్చానన్నది.

బల్వంత్ఖోజోకర్ 1911లో ఒకరోజున మశీదులో బాబావద్ద శలవు తీసుకొని తిరుగుప్రయాణమై కొంత దూరమెళ్ళాక అదే తనకు చివరి దర్శనమని తోచి మరల ఆయననొక్కసారి చూడాలనిపించింది. కాని అది శిరిడీ సంప్రదాయానికి విరుద్ధము కదా అనుకుంటే, అక్కడ లెండీలో కంచెలోంచి బాబా తొంగిచూచి, “వెళుతున్నావా? మంచిది. వెళ్ళిరా?” అన్నారు. మశీదులోవున్న బాబా, లెండీవద్ద దర్శనమివ్వడమే ఆశ్చర్యం!

రేగే తన కుమార్తె వివాహానికి 1914లో బాబాకు ఆహ్వానం పంపాడు. స్వయంగా వివాహానికి రాగలనని ఆయన జాబు వ్రాయించారు. సరిగా ముహూర్తానికి పోస్టులో సాయివద్దనుంచి విభూతి, దానిని వధూవరులకు పెట్టమన్న ఆదేశమూ అందాయి. అదే సమయానికి ఒక ఫకీరోచ్చి అతని మామగారిని ఒక పైన దక్షిణ కోరాడు. పని తొందరలో అతడు పట్టించుకోలేదు కాని వచ్చింది సాయియేనని తర్వాత స్ఫురించి బాధపడ్డాడు. ఆ వచ్చినది సాయియే అయితే, మరలా రావాలని రేగే అన్నాడు. మర్నాడే ఆ ఫకీరోచ్చి పైన దక్షిణకోరి తీసుకున్నాడు గాని విందారగించలేదు!

దహనులో ఒక భక్తురాలు 30 నోములు పూర్తిచేసి, 200 మంది బ్రాహ్మణులకు సంతర్పణ తలపెట్టింది.

దానికి బాబాను ఆహ్వానిస్తూ ఆమె కొడుకు దేవ్ జాబు వ్రాశాడు. బాబా, “నా భక్తుల సత్సంకల్పాలు నెరవేరుస్తాను. సంతర్పణకు నేను, జోగ్, మరొకరూ కలసి వస్తాము, నాకే వాహనాలూ అవసరం లేదు” అని జాబు వ్రాయించారు. సరిగా సంతర్పణరోజు ఒక సన్యాసి వచ్చాడు. రెండుమాసాల ముందతడు గోసంరక్షణ నిధికోసం రాగా, తర్వాత రమ్మని చెప్పాడు దేవ్. కాని యిప్పుడితడు తాను నిధికై రాలేదని, భిక్షకోసమే మరిద్దరితో కలిసి వచ్చానని, భోజన సమయానికి రాగలమని, తమకు బండి అవసరంలేదనీ చెప్పి వెళ్ళాడు. అలాగే ఆ ముగ్గురూ వచ్చి మధ్యాహ్నం భోంచేశారు. తర్వాత, సాయి తనకిచ్చిన మాట ప్రకారం సంతర్పణకు రాలేదని దేవ్ నిష్ఠారంగా శిరిడీకి జాబు వ్రాశాడు! ఆ ఉత్తరం తెరవకముందే బాబా, “దేవ్ నిష్ఠారంగా వ్రాసిన జాబులే అది! నేను విరాళాలకు రాలేదని, మరిద్దరితో కలిసి విందుకు రాగలనని, మాకు బండి అవసరం లేదనీ చెప్పి, అతనికి తెల్పుకోజూచాను. నన్నతడు గుర్తుపట్టలేదు” అన్నారు. అది తెలిసి దేవ్, అతని తల్లి సంతోషించారు.

బల్వంత్నాచే అన్నగారిని ప్రమాదకరమైన శస్త్ర చికిత్సకని 1909లో బొంబాయిలో బేజేకర్ ఆస్పత్రిలో చేర్చారు. దహనులో కుటుంబమంతా ఆత్మతగా వున్నారు. ఇంతలో ఒక సాధువొచ్చి భిక్ష కోరాడు. నాచే వదినగారు ఎంతో ఆదరంతో ఆయనకు భిక్ష పెట్టారుగాని, ఆయన బెండకాయకూర కావాలన్నాడు. అందరూ తినగా మిగిలిన బెండకాయకూర వున్నదని, అది అతిధికి తగదని తలచి వేయలేదనీ ఆమె చెప్పింది. ఆ కూరే అడిగి వేయించుకున్నాడా సాధువు. భోజనమయ్యాక అతడు అందరినీ ఆశీర్వదించి, బొంబాయిలో శస్త్రచికిత్స క్షేమంగా జరిగిందని చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు. ఆ సాయంత్రమే ఆస్పత్రి నుంచి శస్త్రచికిత్స బాగా జరిగిందని, ఆ వెంటనే ఒక సాధువొచ్చి రోగిని ఆశీర్వదించి వెళ్ళారనీ కబురొచ్చింది. తర్వాత 4 సం॥కు నాచే మొట్టమొదటిసారిగా శిరిడీ వెళ్ళాడు. సాయి అతనిని చూస్తూనే “నేనొకప్పుడు యితనింటికి భోజనానికి వెళ్ళాను. నేను అడిగితేగాని యితని వదినగారు బెండకాయకూర వేయలేదు!” అన్నారు.

ఆదందలాలీ తన అనుభవమిలా చెప్పాడు : “ఒకప్పుడు సాయి ఒక బ్రాహ్మణ రూపంలో వచ్చి దక్షిణ అడిగితే నేను రెండణాలిచ్చాను. మరోసారి ఒక మర్వాడిలా వచ్చి తమకు ఆకలిగా వుందని చెప్పారు. నాల్గణాలిచ్చి, మార్వాడీ హోటలుకెళ్ళి భోంచేయమన్నాను. తర్వాత నేను శిరిడీ వెళ్ళినపుడు యీ వివరాలన్నీ ఆయన చెప్పి, ‘నేనితని దగ్గరకెళ్ళినపుడు మార్వాడీ హోటలుకెళ్ళి భోంచేయమన్నాడు!’ అన్నారు”.

ఒకప్పుడు శిరిడీలో టెండూల్కర్ అనే భక్తుడు రోజూ భోజనానికి సాయిని ఆహ్వానించి, నిత్యమూ ఇద్దరికీ భోజనం సిద్ధం చేయించేవాడు. ఒకనాటి రాత్రి 10 గం॥కు హోటల్ యజమాని పాత్రలు తోముకుంటుండగా ఒక సాధువువచ్చి, “నా అన్నం నాకివ్వ” అన్నారు. అతడు భోజనమివ్వగానే, “ఇది సిద్ధం చేయించిన వ్యక్తిని పిలు” అన్నారా సాధువు. టెండూల్కర్ గాఢనిద్రలో వుండి, కబురుచేసినా రాలేదు. “మాది నాథ సాంప్రదాయం. నీవెప్పుడూ యిలాగే ఆకలిగొన్న వారికి అన్నం పెడుతుాండు!” అన్నారాయన. మరురోజు, ఆ సాధువు తామేనని టెండూల్కర్ తో చెప్పి, “ఏవరైనా అన్నమడిగితే వ్యర్థంగా త్రిప్పి పంపకూడదు. ఏమీ లేకుంటే బెల్లం ముక్కైనా యివ్వాలి” అన్నారు బాబా.

భక్తులకు సాయి బాహ్యరూపాలలోనేగాక స్వప్నంలో గూడ దర్శనము, సందేశమూ యిచ్చేవారు. జీవులకు బయట, లోపలా ఆయనే వున్నారు. ఒకనాడు రహటానుండి కుశాల్చంద్ ను తీసుకురమ్మని కాకాకు టాంగా యిచ్చి పంపారు బాబా. అతనిని చూస్తూనే కుశాల్చంద్ ఆశ్చర్యపోయాడు. కారణం నాటి మధ్యాహ్నమే స్వప్నంలో అతనికి బాబా కన్పించి వెంటనే శిరిడీ రమ్మని చెప్పారు : కాని అతడు గుఱ్ఱం దగ్గరలేక వెంటనే రాలేకున్నానని బాబాకు కబురు పంపాడు. అంతలోనే టాంగా తీసుకుని కాకా అక్కడకు చేరాడు. ఇద్దరూ వెంటనే శిరిడీ చేరారు.

ఒక శివరాత్రినాడు సాయి అనుమతితో దాసగణు గోదావరి స్నానానికి కోపర్గాఁవ వెళ్ళాడు. అక్కడ స్నానమయ్యాక ఒక సాధువుకు పావలా యిచ్చాడు. అతడు శిరిడీ చేరగానే బాబా నవ్వుతూ, “గోదావరివద్ద నీవిచ్చిన దక్షిణ చేరింది” అని తమ చేయి చూపారు. అక్కడ దాసగణు ఆ సాధువుకిచ్చిన పావలాకాసే ఆయన చేతిలో వున్నది! సద్గురువు ఆశీస్సులతో యాత్ర చేస్తేనే ఉత్తమ ఫలితముంటుందని వారి భావం.

ఒకరోజు పాటిల్‌భాయితో సాయి నవ్వుతూ, “నువ్వు గొప్ప ధనవంతుడవై బొంబాయిలో పెద్ద భవనం కట్టిస్తావు. అప్పుడు నన్ను గూడ పిలవాలి సుమా?” అన్నారు. పాటిల్, “బాబా! నన్నెందుకెగతాళి చేస్తారు? అది జరిగేది కల్ల!” అన్నాడు. అచటి భక్తులు గూడ నవ్వుతూ, “గృహప్రవేశానికి బాబాతోపాటు మమ్మల్ని గూడా పిలవాలి” అన్నారు. బాబా తమాషాకే అలా అన్నారని వారి భావం. కాని కొద్ది కాలానికి అతడు నిజంగానే భవనం నిర్మించాడు. గృహప్రవేశానికి అందరినీ ఆహ్వానించాడు గాని, బాబాను మాత్రమే పిలవటం మరచాడు! నాటి మధ్యాహ్నం అతడింటివద్దకొక బిచ్చగాడొచ్చి, “భిక్ష యివ్వండి, వెళ్ళాలి” అన్నాడు. కాని యింట్లోనివారు, అతిథుల భోజనమయ్యాక భిక్ష యిస్తామన్నా అతడు వినలేదు. ఇంతలో ఆ యిల్లాలికి తన భర్తతో వెనుక బాబా అన్నమాటలు గుర్తొచ్చి, అతనికి నమస్కరించి భోజనం పెట్టింది. తర్వాత అతడు దక్షిణ అడిగి తీసుకున్నాడు. తర్వాత పాటిల్ శిరిడీ వచ్చినపుడు సాయి ఆ వివరం చెప్పి, “నువ్వు పిలవకున్నా భిక్ష, దక్షిణ నాకు ముట్టాయి” అన్నారు!

దీక్షిత్ తన డైరీలో యిలా వ్రాసుకున్నాడు : “ఒకనాటి సాయంత్రం నేను ఆఫీసునుండి వస్తుంటే ఒక బిచ్చగాడు నావద్దకొచ్చి, ‘కొద్ది చిల్లరడబ్బు లిస్తావా! అనడిగాడు. ఎందుకో అతనిపట్ల పవిత్రభావం కలిగి చిల్లరడబ్బు లిచ్చాను. అతడు వెంటనే, మరెవ్వరినీ ఏమీ అడగకుండా, వేగంగా వెళ్ళిపోయాడు. నాటి సాయంత్రం నేను శిరిడీ చేరగానే సాయి నవ్వుతూ, ‘నీవిచ్చిన చిల్లర డబ్బులు నాకు చేరాయి’ అన్నారు!”

★★★

